

پروتکل پرچم:

برافراشتن راستین پرچم بر بنیادی درست آنطور که در کشور های مختلف مرسوم است یکی از تشریفات مهم و قابل احترام به پرچم بالاترین نماد یک کشور یا سازمان می باشد.

برخی از کشور ها این پروتکل را در داتای بنیادین (قانون اساسی) خود آورده و آنرا جزو قوانین غیر قابل گذشت به حساب می آورند. برخی کشور ها قانون ویژه پرچم را در مجلس نمایندگان تصویب کرده و به سازمان های اداری، لشگری و کشوری اعلام می کنند. برخی نیز فقط بصورت یک "راهنما" بحساب آورده و هیچگونه جرمی در صورت رعایت نکردن آن واقع نمی شود.

مقرراتی که بصورت جهانی پذیرفته شده است:

بسیاری از مقررات پرچم به خرد سالم (عقل سلیم) مربوط می شود. همانطور که در مورد رو میزی ویا گذاشتن دستمال سفره و یا بسته بندی نا شیانہ می تواند جلب توجه بکند پرچم هم می تواند نماد بی سلیقگی و عدم آشنائی به تشریفات بحساب بیاید.

پرچم به هر صورت با رو میزی و یا بسته بندی متفاوت است و بایستی از احترام ویژه خود هم برخوردار باشد. بسیاری از کشور ها گذاشتن حاشیه ویا نصب پرچم را به روش خاصی بی احترامی به پرچم تلقی می کنند. برخی حتا سنجاق کردن ویا دوختن چیزی به پرچم را بی احترامی به آن بحساب می آورند.

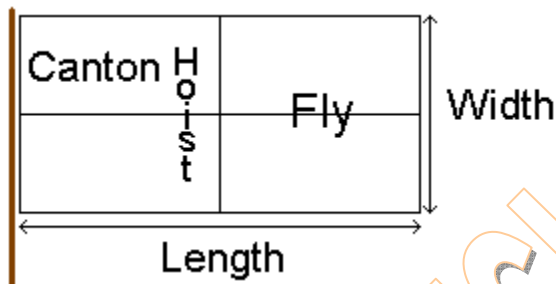
در بیشتر موارد وقتی از پرچم گفتگو می کنیم پرچم رسمی کشور در نظر است. این پرچم همواره اگر در کنار پرچم های دیگر قرار گیرد در وسط همه پرچم های دیگر افراشته می گردد. در صورتیکه هر استانی پرچم و نماد خودش را داشته باشد پرچم ملی در میان این (وسط) این پرچم ها نصب خواهد شد.

هنگامیکه پرچم بطور تنها نصب می شود بایستی در سمت راست قرار گیرد. فرقی نمی کند که این پرچم در روی میز، درکنار میز سخنرانی ویا در جلوی ساختمان باشد. اگر در جایگاهی در جایی که بازدید کنندگان آنرا خواهند دید نصب می شود بایستی در منتهای علیه سمت چپ قرار گیرد که مانع دید نباشد. اگر چند پرچم، بیش از سه پرچم، بکار میروند جایگاه درست پرچم ملی در آخرین سمت چپ ردیف پرچم ها قرار خواهد گرفت. سمت چپ بازدید کننده ای که وارد محوطه می شود یعنی اگر در زیر پرچم قرار گیریم و رو به بازدید کننده به ایستیم در سمت راست کسی که زیر پرچم ایستاده قرار خواهد داشت. در این صورت ممکن است بخواهند یک پرچم اضافی دیگر در سمت راست داشته باشند.

وقتی دو میله پرچم روی هم می افتند (بصورت ضربدری) پرچمی که احترام بیشتری دارد پرچمی است که در چپ باز دید کننده قرار می گیرد. یعنی پرچم در اصل در سمت راست به میله و جایگاه خود نصب می شود ولی خود پرچم پس از عبور از ضربدر در سمت چپ دید قرار می گیرد.

در وضعیت نیم دایره جایگاه پرچم ملی یا پرچمی که احترام بیشتری دارد در وسط می باشد. اگر دایره کامل است در آن صورت اگر در محل ورودی یک ورزشگاه ویا سالن کنفرانسی بوده باشد پرچم ملی در مقابل (روبروی) در ورودی افراشته خواهد شد. اگر در کنار دیوار سالن ویا ورزشگاه نصب می شود در آن صورت پرچم اصلی بایستی درست در مقابل در ورودی و لزوما در وسط نصب شده باشد.

هنگامیکه پرچم به ترازوی (افقی) آویزان می شود؛ همانطور که از یک میله پرچم آویزان می شود؛ در آن صورت بایستی نماد بالای پرچم یعنی یک چهارم بالا دست چپ آن نزدیک ترین قسمت به بالای میله پرچم را بخود اختصاص بدهد. اگر به دیوار آویزان می شود نماد گوشه بالای پرچم بایستی به سمت چپ باشد. در مورد پرچم آمریکا ستاره های در متن آبی پرچم در سمت چپ قرار می گیرد. سمت چپ دیدگاهی که برای بازدید کنندگان چپ به حساب می آید.

اگر بصورت راست (عمود) آویزان می شود در آن صورت پرچم بایستی طوری افراشته شود که بخش بالائی پرچم که نماد آن (Canton) بحساب می آید در بالاترین قسمت باشد و به هرصورت در سمت چپ دید بازدید کننده ها قرار گرفته باشد.

منظور از بازدید کننده، تماشاچیان ویا شخصیت های مهمی است که به این سالن ویا جایگاه ویا میدان وارد می شوند. اگر در جایگاه ویژه تماشاچیان نشسته و میدان بازی را تماشا می کنند در آن صورت در بالای شانه سمت راست آن شخصیت فرا خواهد گرفت.

نصب پرچم در اتومبیل:

در هنگام نصب پرچم بر روی اتومبیل، اولاً بایستی طوری نصب شود که بسیار محکم بوده و بر اثر حرکت تند اتومبیل پرچم ویا میله آن کج ویا پرتاب نشود. دوم اینکه در سمت راست شاسی اتومبیل باشد یعنی در روی گلگیر جلو سمت راست نصب شده باشد.

در کنار جایگاه سخنرانی:

در هنگامیکه سخنران ویا مراسمی همانند نیایش برقرار است پرچم بایستی طوری نصب شود که در سمت راست سخنران ویا خواننده دعا قرار گرفته باشد. سمت راست سخنران مطرح است و نه سمت راست بینندگان. در این صورت هم باز پرچم در سمت دیدگاه کسانی که رو به سخنران نشسته اند خواهد بود. این مورد در برنامه های تلویزیونی نیز دقیقاً رعایت می شود.

در صورتیکه پرچم های گوناگویی در حرکت هستند پرچمی که احترام بیشتر دارد در جلو حرکت می کند.

پرچم روی سینه:

هنگامیکه از پرچم های کوچک روی سینه استفاده می شود بایستی میله پرچم در سمت راست بدن شخص استفاده کننده قرار گیرد ولی خود پرچم در سمت چپ نزدیک به قلب روی یقه پیراهن و یا کت نصب شود.

پرچم روی میز:

پرچم روی میز هم در هر مورد چه هنگام سخنرانی و یا هنگام کار بایستی در سمت راست نفر نشسته قرار گیرد.

بوسیدن پرچم:

بوسیدن و احترام به پرچم فقط در مواردی صورت می گیرد که از شخص برای ادای قسم خواسته شده باشد. در صورتیکه یک نظامی پرچم را در دست می گیرد چه هنگام بوسیدن باشد چه در هنگام حمل کردن بایستی کلاه تمام رسمی آن نظامی بر سر باشد. یک غیر نظامی می تواند پرچم را در حالیکه در تشریفات کامل است ببوسد. دست زدن به پرچم با دستان کثیف، روغنی و یا چرک پسندیده نیست.

پرچم های گوناگون:

هنگامیکه چندین پرچم ملی از چند کشور مختلف در احتزاز هستند پرچم میهماندار در سمت چپ و پرچم میهمان مهم تر در سمت راست، آنهم به ترتیب الفبای زبان رسمی کشور میهمان افرشته می شوند. (در المپیک سال ۲۰۰۸ رژه کشورهای شرکت کننده به ترتیب پرچم ها با ردیف زبان کانتونی - چینی قرار گرفته بودند).

پرچم نماد مردم کشور است و هرگز نبایستی با آن با بی احترامی رفتار کرد. پرچم ملی یک کشور و پرچم استان ها و یا وزارتخانه های یک کشور همگی احترام یکسان دارند و نمی توان به آنها بی احترامی کرد. پرچم نماد افتخار، شرف، آبرو ناموس و تشریفات یک کشور و یا یک گروه و سازمان است در هر صورت بایستی با آن با احترام رفتار نمود.

اگر در کشوری تشریفات پرچم بصورت دات (قانون) درآمده است بایستی بدون چون و چرا از آن قانون استفاده نمود ولی اگر دات ویژه ای نبوده باشد تشریفات بین المللی شامل حال پرچم خواهد بود.

هنگامی که از آویزان بودن یک پرچم گفتگو است منظور پرچمی است که باد از سمت چپ به راست می وزد و پرچم در میله در سمت چپ است و سر پرچم به سمت راست در جهت باد در احتزاز است. همانند فرتوری که در بالا نشان داده شده است.

در پرچم رسمی شاهنشاهی ایران (Canton) یا نماد تشریفاتی بالا دست چپ قرار می گیرد. این نماد پرچم شیر و خورشید نشان ایران است که در گوشه سمت چپ بالا و بقیه پرچم در زمینه آبی دارد نماد خاندان شاهنشاهی پهلوی را در وسط بخود اختصاص می دهد.

در هر پرچمی بالا و سمت چپ پرچم محترم ترین بخش پرچم به حساب می آید. یا این بخش را یک چهارم بالای پرچم نام می برند که در سمت چپ قرار گرفته است.

میله پرچم می تواند از چوب ویا فلز و بصورتی که در اثر باد کج ویا شکسته نشود با یک نماد تزئینی در بالای میله تشکیل شود.

این نماد تزئینی در بالای میله پرچم می تواند بصورت کره، بصورت نمادی از بخش دیگر پرچم (در پرچم آمریکا یک ستاره، در پرچم کانادا یک برگ ویا در مورد پرچم ایران می تواند یک شیر) باشد.

ریسمان ویا بندی که پرچم را بالا می برد بایستی تمیز و از جنس مرغوب انتخاب شده باشد که در اثر وزش باد به آسانی پاره نشود.

قرقره ای که در بالای میله پرچم قرار دارد بایستی از نوع مرغوب باشد و طوری نصب شده باشد که در هنگام حرکت و یا وزش باد صدا نکرده و به آسانی کنده نشود ویا هنگام بالا کشیدن و کار کردن قرقره صدا نکند.

پیش از بالا کشیدن پرچم بایستی میله، قرقره و طناب بالا کشیدن پرچم رنگ میله همه بازدید شده و تمیزی و مرتب بودن آن مسلم شود.

ممکن است پرچم بصورت آستین به میله سوار شود در آن صورت بایستی بالای میله (چوب یا فلز) طوری باشد که زود پارچه را فرسوده نکند و بالاترین بخش پرچم که روی نوک انتهائی میله قرار میگیرد دوخت محکمتری داشته باشد که منجر به پاره شدن پرچم که بصورت آستین به میله پرچم پوشانده شده، نگردد.

پرچم بایستی در اندازه ای که مشخص شده است ساخته شود. پرچم ایران به شکلی که دارد اقتضا می کند اندازه آن دو بر یک باشد. یعنی درازا (طول) پرچم دوبرابر پهنا (عرض) پرچم باشد. یعنی اگر پهنا ۶۴ سانتیمتر انتخاب شده درازای پرچم بایستی ۱۲۸ سانتیمتر باشد. این اندازه در تمام اندازه های دیگر نیز بایستی به نسبت رعایت شده باشد.

بطوریکه نماد پرچم یعنی شیر و خورشید در وسط زمینه سفید در مرکز درازگوشه (مستطیل) در محل تلاقی خط های کشیده شده از گوشه های مقابل قرار گرفته باشد.

رنگ سبز در بالا و رنگ قرمز در پائین و رنگ سفید در وسط دو رنگ دیگر قرار می گیرد. پهنای رنگ های سبز، سفید و سرخ همه یک اندازه بوده و یک سوم پهنای پرچم را می پوشانند. رنگ ها بایستی شسته ویا چرک شده ویا کهنه شده باشد. در هر وضعی پرچم بایستی با بهترین رنگ به نمایش درآید.

رنگ سبزی که در چاپخانه ها استفاده می شود شماره No. 008000 و رنگ قرمز No. FF0000 و برای سفید No. FFFFFFFF می باشد. (این شماره ها در بین رنگ

های مشهور به Sinclair and Valentine، Monarch Inks تعیین شده است). هنگام ساخت تارنما ها هم می توانید از این شماره ها استفاده کنید.

میله پرچم به سه نوع تقسیم می شود:

- ۱- میله بیرون که همیشگی و یا بر روی زمین ویا به بدنه ساختمان وصل می شود.
- ۲- بیرون که قابلیت حمل و نقل دارد
- ۳- میله درون اتاق ویا سالن ها

میله بیرون بایستی با قرقره و طناب و گیره مناسب هم دیگر ساخته شده باشد و زشتی یکی دیگری را تحت الشعاع قرار ندهد. گیره ای در پائین برای بستن طناب داشته باشد که بتوان در هنگام مناسب پرچم را در حال نیمه افراشته هم نگاه داشت.

پرچم	میله
سانتیمتر ۶۰ X ۱۲۰	۱۷ تا ۲۰ متر
متر ۱,۸۰ X ۰,۹۰	۵,۱۰ تا ۶ متر
متر ۲,۸۰ X ۱,۴۰	۹ تا ۱۰,۵۰ متر
متر ۳,۶۰ X ۱,۸۰	۱۲ تا ۱۳,۵۰ متر
متر ۴,۶۰ X ۲,۳۰	۱۵ متر

اندازه میله پرچم بایستی با اندازه پرچم ویا برعکس مناسب باشد. میله پرچم کلفتی و ارتفاع آن بایستی با ساختمان و اندازه پرچم برازندگی داشته باشد. جدول روبرو نمونه ای از اندازه های میله و پرچم را به متر نشان می دهد

در نیروی دریایی گاهی از یک میله پرچم تعداد زیادی طناب آویزان می کنند و چند پرچم به آن وصل می شود. چنانچه لازم باشد می توان در صورت کمیود میله پرچم از این روش در مواقع عادی هم استفاده

کردولی تشریفات این مورد را سفارش نمی کند. نیت اصلی این است که هر پرچم در جایگاه خود محترم بوده و بدون نظر نسبت به آن عمل شود.

پرچم ایرگان های گوناگون:

چنانچه پرچم چند ایرگان (ملت) گوناگون آویزان می شود کشور میهمان پرچم خود را در انتها علیه چپ دیدار کنندگان قرار می دهد و بقیه پرچم ها به ترتیب الفبا کشور میزبان در سمت راست قرار می گیرند.

در هنگامیکه یک کشتی با کشتی رسمی دیگری ملاقات می کند معمولا کشتی بازدید شونده پرچم خود را به علامت احترام پایین می آورد. یک کشتی تجارتي هنگامیکه کشتی دیگری را می بیند سه بار به علامت احترام پرچم را بالا و پایین می برد.

برخی از کشور ها برای پرچم های خودشان از پروتکل ویژه ای استفاده می کنند که بایستی با هماهنگی با آنان پرچم آن کشور را برافراشته نمود. مثلا عربستان هرگز پرچم خودرابصورت نیمه افراشته آویزان نمی کندحتا اگر شخصیتی از آن کشور مرده باشد.

کشور آمریکا نیز از تشریفات ویژه ای برای پرچم خود استفاده می کند.

نیمه افراشته کردن پرچم:

هنگامیکه پرچمی بصورت نیمه افراشته آویزان می شود تشریفات اقتضا می کند پرچم حتما تا بالای میله پرچم بالا کشیده شود و سپس به حالت نیمه افراشته درآید. هرگز پرچم درحالت نیمه افراشته نمی ماند مگر در مدتی که برای نیمه افراشته بودن تعیین شده باشد. نیمه افراشته شدن پرچم در هر کشور با تصویب مقامات بالای آن کشور می باشد وگرنه هرکس نمی تواند پرچم را به حالت نیمه افراشته ویا کثیف در جانی آویزان کند. در آمریکا فقط کنگره مجاز است دستور نیمه افراشتن پرچم را بدهد. مگر آنکه یک روز تاریخی مربوط به جانبختگان قانونا مشخص شده باشد و امروز همه پرچم ها بحال نیمه افراشته در می آورند و به تصویبنامه دیگری نیاز ندارد. بطور مثال در آمریکا به یاد روز پرل هاربر بدون تصویب کنگره پرچم ها هرسالی که یادبود پرل هاربر برگزار می شود نیمه افراشته می شوند.

اگر یک میله پرچم باشد و بخواهیم دو پرچم را افراشته کنیم پرچم ملی و یا پرچم مهمتر در بالا قرار می گیرد. اگر دو پرچم در دو میله کنار هم افراشته می شوند بایستی اندازه پرچم ها و اندازه میله ها یکی و یک جنس و یک رنگ باشند.

اگر پرچم استان یا یک سازمانی نسبت به پرچم ملی آن کشور نصب می شود پرچم ملی هنگامیکه رو به دو پرچم قرار می گیریم بایستی پرچم ملی در سمت چپ دید بازدید کننده باشد. یعنی در این صورت هنگامی که در زیر میله های پرچم قرار بگیریم و رو به بازدید کننده باشیم پرچم ملی در سمت راست پرچم کم اهمیت تر که پرچم استان یا سازمانی دیگر است در سمت راست شانۀ شخص قرار می گیرد که زیر پرچم رو به بازدیدکننده ایستاده است.

پرچم های گوناگون:

برخی از کشور ها دارای چندین پرچم هستند که برای موارد استفاده مختلف طراحی شده اند. پرچم ملی در هر حالت استفاده می شود ولی آن پرچم های ویژه فقط در موارد خاصی مورد استفاده قرار میگیرند.

چه کسی و کجا پرچم را استفاده می کند. وضعیت استفاده از پرچم های گوناگون طبق قانون داخلی کشور ها فرق می کند. نمونه های زیر شش مورد مختلف را در سطح بین المللی نشان می دهد:

- پرچم مدنی (غیر نظامی) - از سوی شهروندان در هر جای کشور افراشته می شود.
- پرچم دولتی (ایرگانی) - در ساختمان ها و محل های همگانی افراشته می شود.
- پرچم جنگ - هنگامی که جنگ باشد بر سردر ساختمان های نظامی افراشته می شود.
- نشانه مدنی (پرچم شخصی) - بر روی قایق های خصوصی، وسائل ماهیگیری ویا هواپیما های خصوصی نصب می شوند.

- نشان های دولتی (ایرگانی) - پرچم های دولتی بر روی اتومبیل های غیر نظامی افراشته می شوند.
- پرچم جنگ - پرچم ویژه ای که بر روی کشتی های جنگی نصب می شوند.
- پرچم سلطنتی، جمهوری - پرچمی که ویژه رییس جمهور ویا پادشاه یا ملکه است و هنگامیکه آن شخصیت حضور دارد افراشته می شود.

در طراحی پرچم ها ممکن است یک پرچم مربوط به ایرگان کشور در همه پرچم های دیگر بکار برود. ممکن است یک طرح در دو موردبکار رود. مثلا پرچمی که برای نیروی هوایی و ارتش زمینی بکار می رود یک جور و همانند باشند.

بازنشسته کردن پرچم:

اگر در وضعی قرار بگیریم که پرچم آنقدر کهنه شده باشد که قابل استفاده نباشد برای بازنشسته کردن واز بین بردن آن تشریفاتى لازم است که بی احترامی به پرچم روا نشده باشد. در آن صورت برای اینکه اثری از آن باقی نماند همانند مردگان که سوزانده می شوند می توان پرچم را در حالت احترام و با تمام تشریفات سوزاند. مگر اینکه قانون ویژه کشور روش خاصی برای بازنشسته کردن پرچم پیشنهاد ویا تصویب کند.

ح-ک

EDJ/HC

بکار گیری تاریخ بیگانه (هجری شمسی) نادیده گرفتن تاریخ پر شکوه ایران پیش از اسلام است و ننگ آور برای یک ایرانی.
 (دین) اورمزد شید ۲۴ امرداد = ۱۴ گوست ۲۰۰۸ ***** Friday, August 15, 2008 = 24 Amرداد 2547
 ۵۳۹ سال پیش از میلاد ۱۱۶۰ سال پیش از فرار خفت انگیز از مکه به مدینه. To Medina 539 years BC, 1160 years prior to the
 deceptive escape from Mecca
 این تاریخ از فروردین ۲۰۴۵ هرروز تازه خواهد شد... تا زمانی که هر ایرانی This date effective Farvardin 2545 will be updated in every e-mail ...

[تاریخ ایرانی](#) [Pure Iranian calendar](#)

را جایگزین تاریخ ندگین عرب بکنند. until such time that every Iranian uses it

روز های هفته: کیوان شید، مهر شید، مهشیدو بهرامشید، تیزشید، اورمزد شید، ناهید شید

در شاهنامه فردوسی ۷۲۰ بار نام « ایران » و ۳۵۰ بار نام « ایرانی » و « ایرانیان » آمده است

۱-اورمزد -۲- وهمن -۳- اردیبهشت -۴- شهریور -۵- سنندارمز -۶- خرداد -۷- امرداد -۸- دی به آذر -۹- آذر -۱۰- آبان -۱۱- خور (خیز) -۱۲- ماه -۱۳- تیر -۱۴- گوش -۱۵- دی به مهر -۱۶- مهر -۱۷- سروش -۱۸- رشن -۱۹- فروردین -۲۰- وره رام -۲۱- رام -۲۲- باد -۲۳- دی به دین -۲۴- دین -۲۵- ارد -۲۶- اشناد -۲۷- آسمان -۲۸- زامیاد -۲۹- مانتره سپند -۳۰- انارام

I am committed to raise public awareness.